

стири получили отъ българитѣ името Влахъ, Власи (поради вълненитѣ си дрехи; влась значи вълна). И това име отпосле се разпространило върху другитѣ жители, които се обличали съ пастирски дрехи. Така Дакия добила названието си Влахия. „Но името Влахъ не се отнася до народностъ, ала повече до занятие“. Ние наричаме власитѣ и днесъ „разпасани“, понеже селянитѣ тамъ не сж стегнати. Интелигенция и управници сж се цивилизовали, безъ да спечелятъ добродетелитѣ на културнитѣ народи. Тѣ наричатъ преселенитѣ въ Ромъния българи „прости“, понеже намиратъ нравитѣ имъ чисти, и ги експлоатиратъ най-немилостиво, безъ страхъ отъ Бога и законитѣ, тъй като за религия тѣ не мислятъ, а сждилищата бездействуватъ. Презиранъ отъ тѣ въ Ромъния, българинътъ разбира най-сетне, че е билъ немилостиво излъганъ, щомъ тукъ порокътъ се наричалъ добродетель, а лъжата — дипломация... Така се отплащатъ ромънитѣ на българитѣ за услугитѣ, принесени отъ насъ презъ XIV вѣкъ. Тогава, именно, жителитѣ на Влахо-Молдавия се спасили отъ окончателенъ турски деспотизъмъ само благодарение на „политическата способностъ на българския народъ“: аристократитѣ и най-силнитѣ българи, като преминали Дунава и се укрепили въ „тѣзи български провинции“, противопоставили се на турското нахлуване и принудили турцитѣ на известни отстъпки. И понеже дълго време Ромъния се е управлявала отъ българи, до скоро тамъ се е пазѣлъ български езикъ въ всички държавни документи и въ богослужението, пъкъ и имената и титлитѣ на благородницитѣ, както и названията на разни уреди отъ изкуството и индустрията, сж били все български.

5. ПОЛИТИКА НА ВЕЛИКИТѢ СИЛИ. — Не довѣрвала Селимински на никой отъ съседнитѣ народи, не по-малко скептиченъ е той и по отношение на великитѣ западни сили, заинтересовани нѣкакъ въ разрешението на Източния въпросъ. Тукъ той отново се доближава въ анализъ на събитията и въ мнение за домогванията на ония сили до схващанията на Раковски, оформени презъ време на Кримската война. Както се знае, въ „Предвестникъ на Горски пѣтникъ“ (1856) и въ самия „Горски пѣтникъ“ (1857) Раковски изрично предупреждава наивнитѣ българи да не очакватъ никакво благосклонно застъпване отъ западнитѣ християнски народи